Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26334
Copyright: Admont, Benediktinerstift

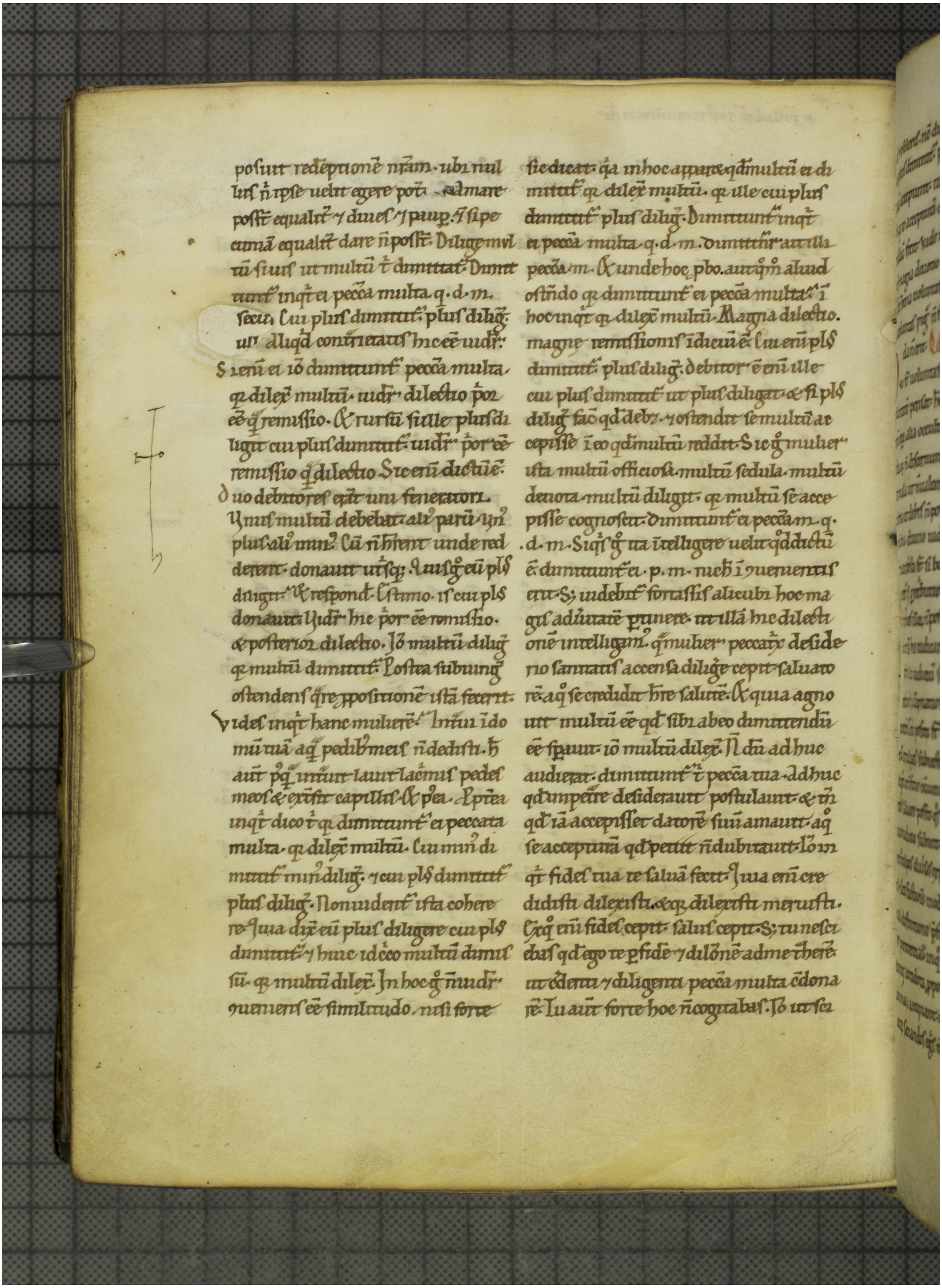

posuit redemptionem nostram. ubi nul
lus non ipse uelit egere poterit. ad amare
posset equaliter et diuites et pauper. si si pe
cuniam equaliter dare non posset. Diligere mul
tum si uis ut multum tibi dimittatur. Dimit
tuntur inquit ei peccata multa. q. d. m.
secundum. Cui plus dimittitur plus diligit.
ut aliquid contrarietatis hic esse uidetur.
Sed ideo ei io dimittuntur peccata multa.
quia diligit multum. uidetur dilectio poni
esse quam remissio. & rursum si ille plus di
ligit cui plus dimittitur uidetur poni esse
remissio quam dilectio. Sed ideo dictum est.
duo debitores erant uni feneratori.
Unus multum debebat alius parum. Unus
plus alius minus. Cum non haberent unde red
derent. donauit utrique. Quis igitur eum plus
diligit. Et respondet. Existimo. is cui plus
donauit. Uidetur hic poni esse remissio.
et posterior dilectio. Io multum diligit
quia multum dimittitur. Postea subiungit
ostendens quare hoc in positione ista fecerit.
Videsne inquit hanc mulierem. Intuere in do
mum tuam aqua pedibus meis non dedisti. hanc
autem pedes meos lacrimis rigauit. et capillis suis tersit.
Propter quam rem dico tibi quia dimittuntur ei peccata
multa. quia diligit multum. Cui minus di
mittitur minus diligit. et cui plus dimittitur
plus diligit. Non uidentur ista cohere
re. Quia dicit eum plus diligere cui plus
dimittitur. et huic ideo multum dimit
tit. quia multum diligit. In hoc igitur non uidetur
inuenire esse similitudo. nisi forte
sic dicatur. qua in hoc apparet quod multum ei di
mittitur quia diligit multum. quia ille cui plus
dimittitur plus diligit. Dimittuntur inquit
ei peccata multa. q. d. m. dimittitur autem illa
peccata m. & unde hoc probo. aut quia aliud
ostendo quia dimittuntur ei peccata multa. in
hoc inquit quia diligit multum. Magna dilectio.
magne remissionis indicium est. Cui enim plus
dimittitur plus diligit. debitor est enim ille
cui plus dimittitur ut plus diligat. et si plus
diligit facit quod debet. et ostendit se multum ac
cepisse in eo quod multum reddit. Sic igitur mulier
ista multum officiosa. multum sedula. multum
deuota. multum diligit. quia multum se acce
pisse cognouerit. dimittuntur ei peccata m. q.
d. m. Sicut igitur ita intelligere uelim quod dictum
est dimittuntur ei. p. m. nisi inuenientur
esset. Sed uidebitur fortassis alicubi hoc ma
gis adiuuare ponere. ut illa hic dilectio
nem intelligamus. quia mulier peccatrix deside
rio sanitatis accensa diligere cepit. saluatorem. aqua se credidit hinc salutem. & quia agno
uit multum esse quod sibi abeo dimittendum
esse spauit. Io multum diligit. Sed dum ad huc
audiretur. dimittuntur tibi peccata tua. ad huc
quod impetrare desiderauit postulauit. et in
quod ita accepisset datorem suum amauit. aqua
se accepturum quod petiit non dubitauit. Io in
quit fides tua te saluum fecit. Quia enim cre
didisti dilexisti. et quia dilexisti meruisti.
Sicut enim fides cepit. salus cepit. Sed tu nesci
ebas quod ego te prius diligo. et dilongo adme thesau
ri credentem et diligentem peccata multa condona
re. Tu autem forte hoc non cogitabas. Io ut sci